

KOKKUVÕTE 2012. a. VÕISTLUSHOOAJAST EKJL-i VAATLUSKOHTUNIKE ARUANNETE JA TÄHELEPANEKUTE PÕHJAL

Vaadeldud võistluste korraldajad ja läbiviijad

Vaatluskohtunikud olid määratud järgmistele võistlustele:

1. Eesti Kergejõustikuliidu korraldatud võistlused:

- Eesti meistrivõistlused - 18 võistlust;
- Eesti karikavõistlused - 6 võistlust;
- Maavõistlused - 4 võistlust;
- TV 10 Olümpiastarti vabariiklikud finaalid - 5 võistlust;
- Rukkilillemängud;

2. Spordiürituste Korraldamise Klubi korraldatud võistlused:

- BIGBANK Kuldliiga - 7 võistlust;
- ERGO Maailmamängud;
- Sillamäe Kõrshüppe Gala;
- Tallinna Maraton;
- Narva Energiajooks;

3. Veiko ja Peeter Tishleri korraldatud rahvusvaheline kaugushüppevõistlus "Haapsalu raudteehüpped";

4. B. Junk Käimisklubi korraldatud Bruno Junki memoriaal;

5. Ümber Viljandi järve jooks;

6. Euroopa kurtide spordiorganisatsiooni korraldatud ja Eesti Kurtide Spordiliidu poolt läbi viidud Euroopa kurtide sisemeistrivõistlused.

Võistluste läbiviijaks olid enamasti korraldajad ise. Eesti meistrivõistlused poolmaratonis ja maratonis viis läbi Spordiürituste Korraldamise Klubi vastavalt Narva Energiajooksu ja Tallinna Maratoni raames; Eesti meistrivõistlused pikal murdmaadistantsil viidi läbi koos ümber Viljandi järve jooksuga. Eesti maantekäimise meistrivõistlused ja Eesti käimise karikavõistlused viis läbi B. Junk Käimisklubi. Võistluste korraldajad ja läbiviijad tegid enamikel juhtudel tõhusat koostööd kohapealsete klubide ja maakondlike spordiliitudega.

Euroopa Kergejõustikuliidu poolt vaadeldud võistlused

Ainus meil toimunud võistlus, kuhu Euroopa Kergejõustikuliit oma tehnilise delegaadi (Pasi Oksanen, Soome) määras, oli Eesti talviste mitmevõistluse meistrivõistlustega koos toimunud rahvusvaheline mitmevõistlus. Delegaat andis võistluste korraldamisele, läbiviimisele ja kohtunike tegevusele väga hea hinnangu. Ainsa märkuse tegi ta kohtunike ühtse riietuse puudumise kohta.

Võistlusjuhendid ja ajakavad

Olulisemaks muudatuseks võistlusjuhendites oli lõppenud hooajal individuaalvõistlejate lubamine Eesti karikavõistlustele ja seoses sellega Eesti Klubi Karikavõistluste ümbernimetamine Eesti Kergejõustiku (Murdmaajooksu, Käimise) Karikavõistlusteks. Kahjuks sattus juhendisse oluline viga: võistlejat, kes mõnel alal kuulus klubi võistkonda, ei lubatud teisel alal osaleda individuaalselt. Kõnealune viga likvideeriti selle ilmnemisel korraldajate ja kohtunikekogu poolt võistluste käigus. Poleemikat tekitas ka valikukriteeriumite kehtestamine nende võistlejate selgitamiseks, kes Eesti maratoni-, poolmaratoni- ja pika murdmaadistantsi meistrivõistlustel pääsevad võistleva stardimaksu tasumata. Lõppkokkuvõttes lahenes see probleem kõiki osapooli rahuldavalt. Rukkilillemängude osavõtjaskonda laiendati C ja B klassi võistlejatega. Kuna täisprogrammiga võistlust pole neljale vanuseklassile kahe võistluspäevaga võimalik läbi viia, tuli teha igale vanuseklassile kavasolevate alade valik. EKJL noortekomisjoni liikmetelt tuli selles osas küllaltki vastukäivaid ettepanekuid. Võistluste lõpliku programmi koostamisel üritas tollane EKJL-i

peatreener Aivo Normak arvestada võimalikult paljusid ettepanekuid. Kahjuks pole EKJL-i noortekomisjon ka järgmiste Rukkilillemängude programmi osas suutnud välja kujundada ühist seisukohta, esitatud on vaid komisjoni liikmete isiklikke, üksteisele vastakaid, ettepanekuid.

Võistluste ajakavad olid peakohtunike poolt koostatud korrektselt, võistlusmäärustele vastavalt ja neist õnnestus valdavalt ka kinni pidada. Rukkilillemängude ajakava oli koostatud selliselt, et kaks vanuseklassi võistlesid esimesel ja kaks teisel päeval. Võistluste peakohtunikule ja vaatluskohtunikule laekunud ettepanekute kohaselt tuleks koostada ajakava nii, et kõik vanuseklassid võistleksid kahel päeval. See annab võistlejatele võimalluse osaleda nii mitmel alal, kui vastava vanuseklassi võistlejatele lubatud on. Vaatlejad täheldasid, et Eesti talviste vanuseklasside meistrivõistluste ajakavad oleksid võinud olla kompaktsemad (keset võistluspäeva tekkis pea tunni pikkune "auk", mil ei toimunud ühtki väljakuala). Pisut oleks saanud kokku suruda ka jooksuprogrammi. Samas on ühel võistlejal lubatud osaleda kuni neljal alal, mis maksimaalselt tiheda ajakava puhul oleks väga keeruline.

Protestid, apellatsioonid ja kaebused

Ühtegi ametlikku protesti ega apellatsiooni vaadeldud võistlustel ei esitatud. EKJL-i juhatusele esitati võistlustulemuste ja võistluse korralduse kohta kaks kaebust. Kuna need polnud adresseeritud võistluste apellatsioonizürile ja esitati suure hilinemisega ei saa neid käsitleda protestidena ega nende alusel võistlustulemusi korrigeerida. Esimene kaebus tuli Veiko Kriiskilt talvise BIGBANK Kuldliiga teivashüppe tulemuste kohta. Avaldaja väitel ei tegutsenud teivashüppekohtunikud korrektselt ega mõõtnud lati kõrgust mõõdupuuga igal uuel kõrgusel. Sellest tulenevalt usub Veiko Kriisk, et hüppe ajal kõrgusel 5.06 oli latt välja kuulutatust madalamal ja palub oma tulemus tühistada. Asjaolude kontrollimisel selgus, et kohtunikud tööpoolest ei kasutanud iga uue kõrguse pealepanekul mõõdulatti, vaid asetasi lati lihtsalt kõrgematele kandetugedele (kandetugede kaugus üksteisest on täpselt 10 cm). Samas olid ja on kohtunikud veendunud, et lati kõrgus vastas kogu võistluse jooksul väljakuulutatule. Võistlusmäärustele tuginedes pole seetõttu Veiko Kriiski tulemust võimalik tühistada.

Teine kaebus laekus võistlejalt, kes ei soovi oma nime siinkohal avaldada, võistluspaiga määrustele mittevastavuse kohta Eesti suvistel meistrivõistlustel. Asjaolude selgitamisel ilmnas, et kõnealune pretensioon võib olla õigustatud, kuid olukord ei kujutanud ala peakohtuniku ja vaatluskohtuniku (kes viibis isiklikult võistluspaigas) hinnangul ohtu võistleja tervisele, ega takistanud määrustepäraseid sooritusi. Mõlema juhtumi kohta on EKJL-i juhatusele esitatud põhjalikud ja argumenteeritud seletuskirjad.

Kolmandal juhul võimendas ajakirjandus, eelkõige Õhtuleht, mõnede treenerite arvamust, nagu oleks Rasmus Mägi kaugushüppe võiduhüpe Eesti talvistel meistrivõistlustel olnud üle astunud ja ala vanemkohtuniku Anne Mägi poolt ebaõiglaselt õnnestunuks loetud. Tekitati poleemika teemal, kas võistleja ema tegutsemine vastava ala vanemkohtunikuna on võistlusmääruste kohane ja/või eetilise. Kuna võistlustulemuste õigsuse eest vastutab ala pea-, mitte vanemkohtunik, on küsimus valesti püstitatud. Ala peakohtuniku hinnangul aga oli kõnealune hüpe igati määrustepärane. Kirja asjakohaste selgitustega saatis kohtunikekogu juhatus ka Õhtulehe toimetusele, kuid loomulikult seda ei avaldatud. Sügavat kahetsust väärib asjaolu, et lugupeetud Anne Mägi, kes tunneb end ebaõiglaselt solvatuna, on teatanud edasisest kohtunikutegevusest loobumisest.

Võistluste juhtimine ja kohtunikutöö

Võistluste peakohtunikud ja nende asetäitjad tulid oma tööga üldiselt hästi toime. Võistlused kulgesid ladusalt. Vajalikud ajakavade muudatused (mida oli väga vähe) tehti põhjendatult ja neist teavitati võistlejaid õigeaegselt. Kahjuks on endiselt väike vaatluskohtunike osa võistluste eelsel perioodil, küll on peakohtunikud saanud neilt vajalikku tuge ja abi võistluste ajal.

Kohtunikekogude komplekteeritust hindavad vaatlejad kõigil võistlustel piisavaks ja kohtunike tedmisi-oskusi headeks. Samas viidatakse asjaolule, et ala pea- ja vanemkohtunikud viivad sageli võistluseelse instruktaazi läbi pealiskaudselt või ei tee seda üldse. Vaatlejate arvates võiks brigaadide moodustamisel pöörata suuremat tähelepanu kohtunike ealistele erinevustele, rakendamaks kõiki kohtunikke just nende võimetele vastavates ametites. Tähtsamatel võistlustel soovivad vaatlejad määrata ametisse täiendavad kohtunikud võistlejate saatmiseks, näit WC-sse. Endiselt on märkusi kohtunike ühtse riietuse puudumise kohta. Paranenud on kohtunikebrigaadide liikumine väljakul. Etteheiteid on üksikute kohtunike liiga vaba või kentsaka käitumise suhtes (näit kaugushüppe vanemkohtunik TV 10 Olümpiastarti mitmevõistluse finaalis Kospel). Mitmel korral märkasid vaatlejad (eriti nooremaid) kohtunikke võistluse ajal võistluspaigas mobiiltelefone kasutamas, mis kohtunikutöö täpsuse tagamise ja ohutustehnika seisukohast on lubamatu. Korduvalt toovad vaatlejad esile, et kaugus- ja kolmikhüppe vanemkohtunikud ei oota lipu tõstmisega kuni võistleja on maandumiskastist korrektselt väljunud. Mõned etteheited on ka kõrgus- ja teivashüppe vanemkohtunikele, kes on unustanud kontrollida lati korrektset paiknemist kandetugedel ja/või pole õigeaegselt paikka seadnud äranihkunud maandumismatte. Pinev olukord tekkis kurtide Euroopa meistrivõistlustel, kus meeste ja naiste kõrgushüpe toimusid üheaegselt ja hoovõtualade algused omavahel kattusid. Peale naiste võistluse lõppu, kui meeste kõrgushüpe veel kestis, asusid kohtunikud vaatamata korduvatele meeldetuletustele, et sammumärke üles võtta ei tohi, neid kokku korjama, võttes üles ka ühe meesvõistleja hoojooksu algustähise. Seetõttu tuli viimasele anda võimalus samm uuesti välja mõõta ja proovikatseid teha. Mõned etteheited on ka tablookohtunikele, kes keeravad tulemise pealtvaatajate eest liiga kiiresti läbi, või varjavad tabloose selle ees seistes. Seegi on etteheide eelkõige alade pea- ja vanemkohtunikele, kes tablookohtunikele õigeaegselt vajalikke õpetussõnu pole peale lugenud.

Vaatlejad heidavad ala sekretäridele ette, et alati ei korrata vanemkohtuniku poolt teatatud võistlustulemust, mõnikord ei tunta kõiki protokollides kasutatavaid tähiseid, paberprotokollis andmeid ei võrrelda iga katsevooru järel arvutiprotokolliga ja paberprotokollis ei määrata võistlejate paremusjärjestust iseseisvalt, vaid kirjutatakse see arvutist maha.

Kõiki staadionil või hallis toimunud võistlusi teenindas EKJL-i infotöötlusprogramm 8Lanes. Kuigi programmi on juba aastaid juurutatud, pole kõiki vigu õnnestunud veel kõrvaldada. Tihti esineb probleeme WiFi leviga, mistõttu on häiritud informaatorite töö. Tallinnas Kadrioru staadionil, kus programmiga on ühendatud lokaalsed infotablood, langevad ka need programmi tööhäirete tõttu rivist välja. Eesti meistrivõistlustel tekkis seetõttu meeste kettaheitevõistluse ajal infosulg ja peaaegu terve katsevooru vältel ei jõudnud pealtvaatajateni ühtki tulemust. Väljapääsuks on elektrontabloode (ajal, mil need rivist väljas on) dubleerimine käsitabloodega.

Võistluste sekretariaadid töötasid üldiselt hästi, protokollid valmisid õigeaegselt ja korrektselt. Endiselt tekitab sekretariaatide töös lisapingeid hilinenud muudatuste tegemine ülesandmistes. Ilmselt peab EKJL tõhusamalt rakendama trahve õigeaegselt mahavõtmata sportlaste klubide karistamiseks. Kui esimestest aladest osavõtust loobumisest sekretariaati teavitatakse (kartuses, et kaob osavõtuõigus ka järgmistest aladest), siis viimaste alade puhul seda enam teha ei viitsita. Seetõttu on viimaste jooksualade läbiviimine häiritud ja rajale lähetatakse "poolikud" jooksud või tuleb jooksud viimasel hetkel ümber teha, mis oluliselt raskendab fotofiniši, sekretariaadi ja informaatorite tööd.

Korduvalt kurjustatakse vaatlejate aruannetes, et kuigi võistlusmäärused on võistlejate-treenerite võistlusaegse suhtlemise koha pealt viimastel aastatel äärmiselt liberaalseks muutunud, kipuvad mõned treenerid ka neid leebaid käitumisnorme eirama ja trügivad vahetult võistluspaikadesse.

Võistlusbaasid ja inventar

Lasnamäe Kergejõustikuhall (8 võistlust). Eesti parim, ainsana IAAF-i sertifikaati omav,

talvine võistlusbaas, kus on väga asjatundlik ja koostöövalmis personal. Vajalik inventar on olemas (rahvusvahelise mitmevõistluse ja Kurtide Euroopa meistrivõistluste tarvis toodi kuulikomplektid Kadrioru staadionilt). Võistluspaigad on alati korrektselt ette valmistatud. Vaatlejalatel oli märkusi ainult mõnede tulemustabloode, mis numbreid kinni ei hoiä, kohta. Endiselt on probleemiks halli vilets akustika, õigemini olemasoleva helivõimendussüsteemi sobimatus sellesse hoonesse.

Tallinna Spordihall (1 võistlus). Võistluspaigad on heal tasemel ette valmistatud, personal koostööaldis ja oma tööd hästi tundev. Võistluse läbiviimiseks vajalik inventar olemas. Kuna teivashüppe tellingud on amortiseerunud ja vajaksid väljavahetamist, tekitas teivasüppevõistluse läbiviimine kohtunilele lisamuresid.

Tartu Ülikooli Spordihall (4 võistlust). Võistluspaikade ettevalmistus on hea, vajalik inventar olemas. Halli töötajaskond on alati lahke ja abivalmis. Areenimeistrite teadmised-õskused on kindlal tõusuteel.

Võru Spordihall (2 võistlust). Halli võistlusvalmidus on heal tasemel, inventar olemas ja võistluspaigad korralikult ettevalmistatud. Personal on oskuslik ja koostööhuviline.

Kadrioru staadion (3 võistlust). IAAF-i sertifikaati omav Eesti esindusstaadion. Võistlusvalmidus ja võistluspaikade ettevalmistus on suurepärase, personal üliprofessionaalne. Staadion on varustatud piisava hulga rahvusvahelisel tasemel võistlusinventariga, mida vajadusel on laenutatud ka teistele võistlusbaasidele. Kahjuks puudub staadionil kaasaegne fotofinišaparatuur, olemasolev, Tallinna hallidega kahasse kasutatav on amortiseerunud ja ebatöökindel.

Rakvere staadion (5 võistlust). Väga heas võistlusvalmiduses, inventariga piisavalt varustatud staadion. Võistluspaigad on personali kohusetundlikust töösuhetumisest ja professionaalsetest õskustest tulenevalt alati suurepäraselt ettevalmistatud.

Tartu Tamme staadion (2 võistlust). IAAF-i sertifikaati omav, heas võistlusvalmiduses staadion, mille võistluskoormus on staadionist sõltumatute asjaolude tõttu väike. Võistluspaikade ettevalmistus on heal tasemel, võistlusinventariga ollakse varustatud enamikust Eesti staadionitest paremini. Personal on püüdlik ja abivalmis, oma õskusi pidevalt arendav. Lõppenud hooajal sai täielikult töökorda ka staadioni fotofiniš. Puudusena on vaatlejate poolt ära märgitud raskused kolmikhüppe äratõukepaku paikasedamisega BIGBANK Kuldliiga etapil.

Valga Keskstaadion (2 võistlust). Võistluspaikade ettevalmistus on väga hea, vajalik inventar olemas (vajadusel laenati puuduv juurde Valka staadionilt). Vaatamata spordibaasi juhtkonna vahetumisele ja uutele töötajatele suudeti kõik jõud koondada ja tuldi ülesannetega edukalt toime.

Võru staadion (1 võistlus). Võistluspaigad on väga hästi ette valmistatud, vajalik võistlusinventar olemas. Personal omab vajalikke õskusi, on lahke ja püüdlik. Täiendamist vajaks helivõimendussüsteem, sest kahest kõlarist suurele staadionile ei piisa.

Türi staadion (2 võistlust). Võistluspaigad on korralikult ettevalmistatud, vajalik inventar olemas. Staadioni rajamärgistus vajaks värskendamist. Personal on oskuslik. Puuduseks on riietusruumide ning WC-de väiksus ja vähesus.

Viljandi staadion (2 võistlust). Vaatamata töötajate püüdlikusele esineb endiselt raskusi sektorite maha märkimisega. Napib sektori äärelinti, kasutatakse harilikku piirdelinti. Kohtunike kaasabil said võistluspaigad siiski nõuetekohaselt ette valmistatud. Hädapärane võistlusinventar on olemas, kuid suuremateks võistlusteks tuleb võistlusvahendeid juurde laenata. Kuigi staadionil on olemas kaasaegne fotofinišaparatuur, ei suudeta garanteerida selle korralikku toimimist. Peasirgel pole pidurdusmaale lisamatta paigaldamata 7. ja 8. jooksurada võimalik kasutada.

Kose staadion (2 võistlust). Võistluspaigad on väga hästi ette valmistatud, hädavajalik inventar olemas. Spordibaasi töötajad on meelestatud väga entusiastlikult, valmis võistluse nimel pingutama palju enam, kui hädapärast tarvis.

Kohila staadion (1 võistlus). Võistluspaigad suudeti enne alade algust kohtunike abil hädapärasesse võistluskorda viia. Muuhulgas tuli taas kord "kohendada" valesi maha märgitud

kuulitõukesektorit, õigesse asendisse sättida teivashüppe maandumismatt ja tellingud. Odaviske hoovõturaja pikendamiseks võistlusmäärustega nõutud pikkuseni pole ikka midagi ette võetud. Inventari on napilt. Juurde tuli laenata nõuetekohane kõrgushüppematt, tabloosid, magneesimikasse jms. Kohapeal "improviseeriti" puuduvad tuulelipud. Personal on sõbralik ja hästi abivalmis, kuid töös millegipärast ebakindel.

Karksi-Nuia staadion (1 võistlus). Vastvalminud uhiuus staadion tuli esimese suurvõistlusega hiilgavalt toime. Kogemuste puudumine ei takistanud võistluspaikade väga head ettevalmistamist. Veel puuduv inventar toodi kohale Viljandist. Kadrioru staadion abistas täiskomplekti võistlusvahenditega. Südantsoojendav oli jälgida, millise innu ja õhinaga tegutsesid võistluse igakülgse õnnestumise nimel Karksi vallavalitsuse, vallavolikogu, kohaliku spordikooli ja August Kitzbergi nim Gümnaasiumi juhid.

Hiiu staadion (2 võistlust). Hiiu staadioni valdaja Nõmme Spordikeskus töötajad valmistasid väga hästi ette staadioni ümbruskonnas kulgevad murdmaarajad Eesti murdmaajooksu meistrivõistlusteks. Staadionil toimunud Eesti meistrivõistlustega 10 000 m jooksus saadi samuti korralikult hakkama, kuid säärane võistlus vajaks vähemalt kurvides siseraja äärist, mida Hiiu staadionil paraku pole. Kehvapoolne on ka staadioni ringilugemistabloo.

Jõulumäe spordikeskus (1 võistlus). Murdmaarajad on väga hästi ette valmistatud. Ülimalt asjatundlik ja abivalmis personal. Murdmajooksu võistluste kohta on Jõulumäel väga head olmetingimused võistlejatele ja töötingimused kohtunikele.

Väljaspool spordibaase toimunud võistlused

Tallinna Maraton ja Narva Energijooks viidi Spordiürituste Korraldamise Klubi poolt traditsiooniliselt läbi maksimaalselt heal tasemel. Võistlejate teenindamiseks ja ohutuse tagamiseks oli tehtud kõik, mis vähegi võimalik.

Ümber Viljandi järve jooksul oli vaatlejal etteheiteid selles osas, et korraldajad polnud valmistunud kiipidel töötavat ajavõtusüsteemi käsi ajavõtuga dubleerima. Eesti murdmaajooksu meistrivõistluste puhul on see aga võistlusmääruste järgi kohustuslik.

Eesti meistrivõistlused ekidenis viis Lillepi pargis väga hästi läbi Stamina Spordiklubi.

Eesti käimise karikavõistluste (Narvas) ja maanteekäimise meistrivõistluste (Valgas) läbiviijaks oli Bruno Junk Käimisklubi, mis selle ülesandega väga hästi hakkama sai. Seejuures jäi maanteekäimise meistrivõistlusteks valmistumiseks aega ainult üks nädal. Algselt pidid võistlused Baltimaade ühismeistrivõistlustena toimuma Lätis, kuid lätlased loobusid viimasel hetkel võistlusi korraldamast.

Haapsalu raudteehüpped (korraldajateks vennad Tishlerid) ja Sillamäe Kõrgushüppe Gala (SÜKK) tundusid esmapilgul üsnagi hullumeelsete ettevõtmistena, kuid korraldajad suutsid suure töövaeva ja kulutuste hinnaga ette valmistada igati määrustepäraseid võistluspaigad. Publiku suur huvi säärase ettevõtmiste vastu innustab korraldajaid kindlasti jätkma.

Maakondade kohtunikekogud, kohtunike koolitus ja litsentsimine

Kõikjal, kus võistlused toimusid, moodustasid kohtunikkonna põhiosa kohalikud kohtunikud. "Abiväge" vajati enamasti sekretariaadi, starterite, informaatorite, mõnikord ka alade pea- ja vanemkohtunike osas. Kõigi võistluste juhtivkohtunikud, starterid ja fotofiniškohtunikud ning käimiskohtunikud omasid ametikohale vastavaid kehtivaid kohtunikulitsentse. Kohalikud kohtunikekogud tulid kohtunike kokkukutsumisega kenasti toime. Hämmastavaks erandiks oli Tartu, kus Eesti klubide karikavõistlusteks ei suudetud vajalikul arvul kohtunikke leida ja võistlus tuli seetõttu Rakverre üle viia.

Lõppenud hooajal algas kohtunike korduslitsentsimine aastateks 2013 kuni 2016. Täiendkoolitused ja litsentsimine on läbi viidud Võrumaal, Valgamaal, Viljandimaal, Tartus, Pärnumaal, Lääne-Virumaal, Järvamaal, Harjumaal Kosel, hetkel käimas Tallinnas. Litsentseeritud

kohtunikud saavad uue kujundusega litsentsikaardi ja kantakse üleriigilisse kergejõustikukohtunike registrisse, mis peagi muutub EKJL-i kodulehel kõigile kättesaadavaks.

Viimaks on EKJL-i uue kodulehe arendusega jõutud niikaugemale, et saame lisaks eelmainitud kohtunike registrile hakata kõigile lugemiseks üles panema ka oma õppematerjale, mida viimaste aastatega on kogunenud üle 20 nimetuse (nii "omatehtud" kui tõlgitud). Praegu on soovijail võimalik kodulehelt lugeda eestikeelsete võistlusmääruste kehtivat versiooni.

Vabariigi kohtunikekogu tegevust on viimased kolm aastat juhtinud Tallinna kohtunikekogu juhatus. Järgnevas neljaks aastaks tuleb igal juhul üritada kohtunikekogu vabariiklik juhatus taasvalida ja tööle rakendada. Tallinna kergejõustikukohtunikud kogunevad 24. novembril, et korraliselt valida Tallinna kohtunikekogu uus juhatus ja esitada maakondade kohtunikele oma kandidaadid vabariikliku juhatuse koosseisu.

EKJL-i revisjonikomisjoni kevadvolikogule esitatud aruanne

Väga pika ajavahemiku järel, kui mitte üldse esmakordselt, pidas revisjonikomisjon vajalikuks oma aruandes kohtunike tegemisi käsitleda. Komisjoni kokkuvõttev hinnang: kuigi kõik võistlused on korralikult ära peetud, puudub kohtunikel juhtorgan, koolitused toimuvad kaootiliselt ja pole tulemuslikud, EKJL-i sekretariaadi käsutuses pole kohtunike tegevust käsitlevat dokumentatsiooni, ainult ühiskondlikule tööle põhinev kohtunike tegevus pole usaldusväärne ja jätkusuutlik, võib tulevikus tekitada teravaid probleeme. Revisjonikomisjoni järeldused on igal juhul mõtlemisainet andvad ja tulevad kohtunike edaspidisele tööle kindlasti kasuks. Samas on pisut veider, et komisjon kujundas oma arvamuse suhtlemata ühegi vabariikliku juhatuse õigustes tegutseva Tallinna kohtunikekogu juhatuse liikmega ja/või kohtunike koolitusi läbi viivate isikutega. Seetõttu tuleb revisjonikomisjoni järeldusi kohtunike tegevust puudutavas osas käsitleda kui pealiskaudseid võib-olla ka kui mõne kõrvalise isiku poolt mõjutatud.

Parimad

Vaatluskohtunike aruannetes on võistluste parimate kohtunikenärvade ära märgitud: Urmas Akula (Tallinn), Heini Allikvee (Võrumaa), Heiti Annus (Tartu), Andrus Arumäe (Tallinn), Rein Aule (Tartu), Aimur Eplik (Järvamaa), Markko Etverk (L-Virumaa), Anna Haritonova (Tallinn), Jaak Israel (Viljandimaa), Valdur Kalme (Harjumaa), Maarja Kalev (Tallinn), Ergo Kilki (L-Virumaa), Raivo Kornet (Tallinn), Kaur Kramm (Tallinn), Hanna-Liisa Lavonen (Tallinn), Lembit Leppik (Valgamaa), Margus Martin (L-Virumaa), Riho Meri (Valgamaa), Andres Piibeleht (Tallinn), Kaarel Piibeleht (Järvamaa), Allan Pilt (Tallinn), Lauri Puolokkainen (Tallinn), Tiit Pärna (Tallinn), Hannes Randaru (Tallinn), Margit Randaru (Tallinn), Margus Randaru (Tallinn), Peeter Randaru (Tallinn), Karl Reinkubjas (L-Virumaa), Timo Tarve (Tallinn), Triin Tubala (Hiiumaa), Eduard Ülevain (Tallinn).

Kohtunikekogu juhatus otsustas tunnistada aasta parimaks kohtunikekoguks Lääne-Virumaa kohtunikekogu ja esitada aasta kohtuniku nimetuse omistamiseks Lauri Puolokkainen (Tallinn) ning aasta noorkohtuniku nimetuse omistamiseks Karl Reinkubjas (L-Virumaa).

Lõpetuseks

Mööduva aasta võib kohtunike töös taas kordaläinute hulka liigitada. Võistluste teenindamisega, tuldi hästi toime. Edukalt algas kohtunike korraline ümberlitsentsimine. Kohtunike read on täienenud suure hulga noorkohtunikega, kohtunikuamet omandab järjest suuremat populaarsust. Eelseisva hooaja suurimaks väljakutseks on Euroopa mitmevõistluse karikavõistluste superliiga Tallinnas, mis taas vajab suure hulga kõigi maakondade kohtunike innukat kaasalöömist.

Koostas

Peeter Randaru